

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KOZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések fölvételnek s egyes számok kaphatók helyben:

Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomdájában, Schön A., Hecht M. könyvkeresked.-ben, Hay S. dohánytözsédjében, valamint hirdetések s nyilttéri közlemények egy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal:
Csendes-utca, Tóth-féle házban,
ahová minden a lap szellemi részét illő közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.
Bérmertelen leveleknek fogadtatnak el. Kéziratok nem adtatnak vissza.

Szerkesztési értékezhint: d. e. 11 óráig 12-ig és d. u. 3-6-ól 5 óráig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:	
hátréva hátréva névára:	
Egész évre	8 frt.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "
Videke postán küldve:	
Egész évre	9 frt. — kr.
Fél évre	4 " 50 kr.
Negyed évre	2 " 25 kr.
Néptanítókknak helyben:	
Egész évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " "
Negyed évre	1 " 50 "
Néptanítókknak vidéken:	
Egész évre	7 frt. — kr.
Fél évre	3 " 50 "
Negyed évre	1 " 75 "

A helyb. kormány-párt fiaskjója.

A multkor a helyb. kormánypárt nagy dör-durrall erősítette, hogy az ellenzék Zomborban, az apatini s hódásáhi kerületben szörnysüges módon megveri.

Megfenyegette az ellenzék, hogy a miért Apponyi gr. bátorkodott Zomborba jönni, hát má r most se maradás, se tartomány. — megkezdte az akcióját egy ismeretlen nagyság érdekében, a kívül Zombort boldogítani szándékozik. Erre az éretlen heneze gesre megadtuk a választ, s az u. n. kormánypárt szép esendesen meglapult. Megelégedett azzal, hogy két polgári ruhába öltöztetett rendőrt állított Szegző István ur háza elé, a kik ott kontrol lirozták, hogy ki megy oda be, s ki.

Látván, hogy f. hó 17-én ott tekintélyes számban gyűltek egybe az ellenzéki választó polgárok, megbeszélvén a f. hó 31-én történő képviselői beszámoló beszédét szemben nyilvántandó magukatartását, eltökélték, hogy elébe vág az eseményeknek, s már f. hó 18-ára ő is konferenciát hitt egybe.

Megtörtént. Egybe lett hívva a konferencia. Azonban tudjátok tisztelt ellenzéki polgárok, hogy ezen az u. n.

kormánypárti konferencián mi történt?

Az történt, hogy nem történt semmi.

Es kérditek édes atyámfiai, hogy voltaképpen miért is nem történt ott semmi? Hát megmondjuk azt is.

Azon a f. hó 18-án egybehívott u. n. kormánypárti konferencián azon egyedüli s egyszerű okból nem történt semmi, mert arra nem jelent meg senki!

Egy olyan konferencián, a hol nem jelennek meg az oda meghívottak, nem lehet határozni, minélfogva a konferencia intézői hosszú orral odeből állottak, s eltökélték, hogy legközelebb kanesukával fogják embe-reiket összetoborzani.

Igenis, ezuttal az u. n. kormány-párt rémségesen fiaskót vallott, de ez semmit sem tesz; mert kiközösíteli a csorbát, — s ma-holnap ki lesz adva az ordre, hogy mindazok, kik csak a kormánytól némi-nemüképen függnek, vagy a kik a makk után szaladni hajlandósággal bírnak, avagy a kiket az ellenzék kebelében meg nem tőr, valamint még azok is, a kik hisznek a Tisza-kormány üdvösségében (a kik pedig vajmi kevés számban vannak ez édes hony-hazában) jelenjenek meg a

kiütendő napon különbeni elővezette tése terhe mellett.

Igy kezdi meg az u. n. kormány-párt működését Zombor sz. kir. városában.

De ha azt fogjátok kérdezni, biztelt polgártársak, hogy ugyan miért is váltott ez a helyb. kormánypárt fiaskot ezzel a konferenciával, — hát erre se késünk a válasszal.

Először is azért, mert a zombori polgárság testestül-lektestül ellenzéki érzületű.

Másodszor, mert — ha nem is volna ellenzéki érzület, akkor se menne olyan konferenciára, melyet hivataluk s állásuknál fogva muszájból kormány-párti egyének hívnak össze.

Harmadszor pedig, ha még ez se képezne akadályt, akkor sem mennének kormánypárti konferenciára, mert Mártonfi Karoly orsz. képviselőkhöz szívvel-lellekkel ragaszkodnak s nem akarnak hozzá hűtelenek lenni.

Az az ősz férfiú, kinek szelid s nemes arezulatjáról a becsület s igazságszeretet sugárzik le, a zombori polgárság szeretete s bizalmának központja, kiért kényszer áll mindenkor az ellenzéki úrnak elé lépni, hogy szavazatával peccsételje meg ellenzéki hitét.

Nem igen fog akadni olyan öné-

zetes férfiú, a ki Mártonfival szemben a kormány jeltölként ajánlkozni fogna, de ha igen, akkor nem fog akadni szavazó polgár, a ki Mártonfi zombori bárki kedveért is elhagyni akarna.

Azért tehát nem felünk attól a kanesukától, melyel az u. n. kormány-párt konferenciára fogná hajtani híveit.

Kevesen vannak oly gyávák, hogy félnek a kanesukától, koronás arany érdem kereszttecskék penétiglen minosenek nagyszámban, hogy mindegyik elesábitott polgártársunk mellet föllehetne vele díszíteni.

Hullik ugyan bőven, kivált mostanában, hogy a választások felé közeledünk, — de anyyi még sincs!

Legalább mi ártatlanul azt hiszszük.

Zombor sz. kir. város őszi rendes közgyűlése.
— 1886. évi okt. 20-án. —

Városunk törvényhatósági bizottsága Sándor Béla főispán elnökelete alatt f. hó 20-án kezdte meg őszi közgyűlése tárgyait tárgyalni, s a delölötöt ugyasólván kitársalag az 1887. évi közoktatóeg-előirányzat megállapításának szentelte.

A közgyűlést Sándor Béla főispán reggel 10 órakor nyitotta meg s mindekeelőtt két gyászirtjeleutott be. Az egyiket Gruber Vincze rendőr főkapitány, a másikat Kovácsy Alajos bizottsági tag el-

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

A I S A.

— Jellemkép. —

Nemétből: Szabadka Gyula.

(Folytatás.)

„Mivel szolgálhatok a hanumnak?” — kérde Mohammed. „Itt vannak a legieszebb bezoar-kövek, egyptomi kigyóbezoar-ok, — delamerikai lámabezoar-ok, kitűző ellen-mégek,” és vékony ujjáról megfogott egy csomó sáld és barna követ, „itt — vagy akár olyan aszt, melylyen az álnot meg-feljethető, friss szállitmány Perzsiából, a híres arabiai Muhinddin Mogribbi szokásos előírása szerint, akár olyat” — és kicsiny, csinos, titokzatos jellel ellátott táblácskákat hozott a világozság felé, — itt van egy Fal . . . a jövendőt megmondja minden órában, bizonyosan bevág — Inallah! vagy egy muszta, ez bizonyosan örökösöget hoz — vagy még nincs fájnlel ön? — valódi gyógypastell, serailpastell, tanszurósa pastell és a legfinomabb jeruzsálemi szappan, és a mit csak parancsol, szép hanum!”

Aisa minden elősoroltat fejét rászta. „Itt egy sandulák, minden kedvesét hűnek teszi — vagy talán elvesztett valamit, hanum? Ez, itt mindent visszahoz nek.” Es egy nagy bárány lapicakacsontot emelt levegőbe . . . „Kitűnő!”

Nadajé elnevette magát erre.

„Es való neked, Aisa, hát nem vesztelted valamit el — de, Allah, mi bajod?”

„Mi baja lehet a kicsinek?” Hirtelen elfordult az asztaltól, kimeresztte szeméit és inereven nézett az ajtó felé. Nadajé és a varázsló oda pillantottak, azt gondolták, hogy egy arra menőnek árnyékát látta — de küna nem volt más, mint a fehér, vakító napfény, mely oly győzedelmesen pihent a köveseten.

„Mi es itt?” kérde Nadajé ismét.

Aisa mindkét kezével elfordé arczát.

„Nos, mond meg, hanum!”

„Ah, mintha valaki ott künn . . .”

„Bizonyára Nasib volt az, mi történt vele? — Nasib!” kiáltá Nadajé. A lányka nem hallá est.

A varázsló mosolyogva bölintott fejével.

„Tudom most már, hogy mi kell a hanumnak, — egy aszt bizonyos gonosz tekintetek ellen — vagret-et, kőszitsem el, hanum?”

„Nem, nem, nem, Mohammed efendi, nem es!” mondá Nadajé, „de . . .” és az asztal felé hajolt, és Mohannednek sugott valamit — Aisa még mindig mosdultatnál, merően nézett.

A varázsló rögtön megérté, comagjai között keresgélte és végre egy kis szalagocskát hozott elő. Papirosba tekerte és valami jeggyel ellátta.

„Bizonyosan használ,” mondá és odanyujtotta Nadajának.

„Itt künn van Aisa, a te szered,” mondá az utóbbi.

„Milyen szer?” kérde, és kezét levevé arczáról.

„Egy aifát, mely megnyeri, hallod, megnyeri részedre az ő szívét . . . egyszerűen kellelten szeretőket is eltávoit.”

„Hibáshatatlan,” mormogá a varázsló.

„Es most jőji, Aisa hanum,” mondá Nadajé.

„Valóban,” töré meg a csendet Aisa, „ott künn a világozságon állt . . . valaki egészen láthatóan; — még sohasem tévedtem . . .”

„Te kísérteteket láttál ottan, hanum — ugyan ki állhatott ottan?”

„Ah, ki? — ki?” mondá Aisa, és farazsáival legyeste egó arczát.

As aifát Aisa fehér nyakkán csüngött. Egyenesen és büszkén lepdelt dacos tekintettel, mindig hajlandó mosolyogni, a mire csak lehet mosolyogni: nem volt-e minden szívajj ellen megvérdve? — A varázsló, ki még a gonosz dámonokat is ki tudja uszni, talán még tudni fogja a kezesetlen férfi-szerelmet kitűni egy fiatal leányiszvóból! — minden bizonytal meg volt bőlvőve, de most már jöhet, a mi jöni akar!

Az alatt ott állt a selambik-ban mindenféle tanácskozással folyt az idő, Gullul bey többször volt együtt nejevel, Ferideh, sokkal nyajassabb volt leányához, ki nem volt igen szokva ehhez.

„A vélegény bizonyára gazdag,” — mondá Aisa Nadajának.

„Gondold csak Aisa,” szölt kösbe az anyja, „saját konak-ja (háza) van Skutortiba és egy jali-ja (villa) Bujukdere-ban, mindkettő csodaszépben berendezve, — és Selim bey a legközelebbi időben háza lesz, igen, az lesz, Aisa!”

De Aisa már többet sem hallott, legalább ugyan tön, mintha mit sem hallana, csigartájából kekelő füstkarikákat fűt, és örült azon, hogy a füstkarikák felszállának, forognak, nagyobbnak, szetszolnak és hosszu foszlányokban elenyésznek.

Egy reggelin hívatta őt atyja. Nyakához tette kezeit, hogy meggyőződjék, vajjon az aifát ott van-e még? Aisa melyen hallgatott.

Gullul bey mosdultatnálült a diván végén, hosszu esaru esubujját mecsze tartá a szőnyegtől, jels méltóságának és apai hatamának. Fejét a korangas fehér turbán fedte: odahaza negy fela között nem hordozta a magas porta tiszta fés-jeit; azután még széles, virágos salvar-t hordott és három kibelelt sojsem entari-t kúrkeje alatt dacára a nagy melegségnek.

halálózása s azon melyen érzeit gyász kepeste, mely a törvényhatóság kegyeletét méltán hívta föl. Meltátra rövid szavakkal az elhunytak érdemeit, indítványozza, hogy a közgyűlés kegyelmele és részesét jókönyvilag nyilvánítsa. — Egyhanglagon elfogadtattott.

Azután egy öröndetes hírt jelentett be. F. hó 2-án a király Scheffner József bizottsági tagnak a jöteknység terén szerzett érdemeit a koronás arany érdemkeresztet adományozta. Ez érdemkeresztet itt a közgyűlés színe előttzándékozta Scheffner ur mellére tűzni, miért is fölkerít st, hogy az elnöki székhez közeljék. Scheffner József odalépett az elnöki székhöz s a főispán föltűzte a csillógi kis ordót mellére. Azután megzsolgatóta őt, kifejezt adót abbéli örömeinek, hogy a kormány tevékenységét a jöteknységát meltátra, imitt ily módon tünteti ki, s azon kívánságának ad kifejezést, hogy az érdemkeresztet meg számos éven át viselje. Scheffner József ur meghatottan köszönte meg a kitüntést, melyet ő maga sem tudja mivel érdemelt ki; de miután ez mostan divat (hogy az egyes képviselőválasztások közéletet és országpolgárok kitüntetésének), tehát kéri a főispánt, hogy a trón számolyánál tolmácsolja az ő jobbgyti halaját s köszöntve. Az éjlenek elhangzóttá főispán a tárgyszorozat első pontját a közközlögyvelelelő irányzatot olvastatja föl teletenként. Az első cím (A) Szükséglet.) mindaz 5 tetele elfogadtattott.

A II. cím 1—8 tetele szinten egyhanglagon elfogadtattott.

A 9. cimmal a polgármester indítványt terjeszt elő.

A 9. tétel ugyanaz az utcák kivilágítására 7000 forint tétel előirányozva. Azon ban mint hogy nálunk az a szokás divik, hogy utcáinkat akkor világitják csak, ha a kalendárium sötétségét jósól, ellenben holdidőkor nem szokták világitatni, a polgármester indítványozza, hogy ilyenkor is minden második lámpa világitassék.

Erre Barthal József szólt fel, mondván a többi között, hogy „a mi a holdvilágításra való öt éven át az a szokás, a polgármester, sem a kalendáriummal. A kalendáriumnak nem hisz, a polgármester ur

indítványja pedig nem kielégítő ő mindig valamennyi lámpát meggyújtani kívánja.

Ezen indítványok fölött azután érdekes a tanácsosok eszmecseréje fejlődött ki, melyből végre csakugyan kiderült, hogy szükségünk van „több világitásra” a így ezertel valamennyi lámpa mindig meg fog gyujtatni esténként, a mi ezen tételt 600 frttal emeli.

Fölzsolálás történt még a III. cím 6-ik tételénél, de a polgármester fölvilágosító szavai után az is egyhanglagon elfogadtattott.

Ezen cím 8-ik tételénél, különösen a parkban létesítendő vívezeték s a park melletti gödrök betájtása némi vitát kellett. Barthal ugyanis megelőgedvén a világitás szaporításával, az ott okozott nagyobb kiadást a parknál akarja megtakarítani.

Hiába szólt föl a városi főorvos dr. Wolf Kálmán, hogy az nagyon is szátkéses közegesség szemponjtából, de meg azért is, hogy a park közelében fölépítendő lakánnyából a baka uraknak legyen hova sétálni menni. Hiába Vukovics tanácsnok ur fölzsolálása, hogy ez cselezéru s hasznos dolog, Barthal ur indítvány egyhanglagon elfogadtattott. Így tehát itt 794 frt lett megtakarítva.

A 4-ik cím 1. tetele Lalloaszevita Jakab s társai abbéli kervenyevel tárgyalattott együtt, hogy a eszendüztési állomás újra rendeztettesék, valamint Nicolas vár, akapitány abbéli kerelme, hogy köztálmány ezimen 300 frttal fizetése emeltesék. Mindezek melözesevel a tanács azt javasolta, hogy egy rendőr hadnagyi állomás szerzessek évi 500 frt fizetes s 120 frt állatalan mellett.

Ez a rendőr-hadnagyi állás különös figyelmet érdemelt Barthal urban, a ki lautasítja röpiet megeresztve élenk színekkel esztelte mint fog ez a rendőr hadnagyi a 15 gyalog s 20 lovasrendőr élere állani s mikép fogja az utcait lazasásokat Zomborban leverni. Szinte maga előtt képzelte ezt az imponans állapot, lovon üve, csakojait lebegtetve, kardját súhntva stb.

De hát lesse-e ennek a hadnagyi urnak uniformisa? Indítványozza, hogy igen legyen, meg pedig 10 százalékkal különb, mint a többieknek. Keil, hogy különb le-

gyen, mert máskülönb, hogy imponáljon. A rendőr-alkapitány fogja neki s a tisztességes embereknek a parancsokat kiosztani, de ez a hadnagyi csapat a bitangokkal állhat szoba. Ezek pedig az uniformisos hadnagyt jobban megenberelik, mint akár a civiliz főispánt.

Egyhanglagon az is ghatározta meg, hogy egy ily hadnagyi állás szerveztetik s részére szép uniformis készítettük. Az előre nem látható kiadásoknál is szót emelt Barthal ur, honn éven minék 1500 frt előre nem látható kiadások számára, mikor hiszen előre látunk mindent, sőt gondoskodunk is mindéről.

A főispán azonban meggyőzte Barthal urat, hogyha a jövő éven a kolera eltalál jönni hozzánk, még az 1500 forint is kevés les.

Ezt atán a közgyűlés is magávé tette.

(Folyt. köv.)

Tanügy.

Azon legsarkalatosabb tanítási és nevelési elvek, melyek a kedély-kepzéssel mindenkor szem előtt tartandók.

— Értekezés. —
Ista és felzavasta: Kuzmics Lajos a zombori központi III B fu-osztály tanítója.

Mielőtt eme kérdés boncolásába beszátkoznánk, elkerülhetlenül szükséges tartom a „kedély”-t, mint az emberi lénynek egyik legfőbb érzelmét részletesen költülni.

Lássuk tehát: milyen érzelme az embernek tulajdonképen a kedély?

Nemelyek a kedély szó alatt az embernek lelki tehetőségét érik, melyel az ember saját érdekeltesét veszi észre, — vagy inkább „erzi”; erzi pedig általában ömög, ézi a külvilág ráhatása által való érdekeltesét; így tehát nem nehez belátni, hogy a kedély minden esetre az érzelmeke öszegzet jelenti, azonban nem akármilyen, hanem az indulatokkal homlokegyenest ellenkező állapotban lévő érzelmekek.

A kedély tehát az embernek ügyzölyvén legbensődj; ez az egész lelki életnek legmélyebb kiforrása. Az ember kedélyi működése legmélyebb és legmesszebbható jelentőségű az ő összes, legkivált erkölcsi életének fejlődésére nézve. „Ebből látjuk,

tekintélyesebb hivatalában van, rövid idő múlva kursum-basa les, van egy szerája Skutari-ban és egy jali-ja Bujukere-ban.” megkerte kezdet — — nincs kifogás az ellen.”

„Ez nem is volt ugy mondvá, mintha kérdés volna

„Igen baba!” mondá Aisa egészen gépiesen.

„Micsoda!” kiáltá Gullul bey. „Nincs ellene semmi kifogásod?”

„Es egy mohó szippantást tett a esz-bukból, ugy, hogy közte és lánya között egészen nagy füstfelhő volt.

„Nem, nem!” mondá Aisa, megjödvé apjának hangjától, nem is tudta, hogy valami kellemesent mondott — mondhatott e volna jobbat, mint minden kérdésre igent?”

Midőn a füstfelhő szétoszlott, tekintete találkozott atjának szigorú szemével, melyekben világotan azt lehetett olvasni: A mit cselekszem, azt helyesen oszlokasm, én, atyád és urad, a magas portáról a Gullul bey! — A szegény kisfiak egész testben remegtek.

„Tehet te jó, és engedelmis vagy?”

„Igen baba!” mondá és fehér fogait való ajkakt harapta.

„Te nem fogod est megbánni, Aisa galambom — mindenesetre nagy szerencséd lesz — és most távozz!”

„Igen baba...” Aisa nem fejezte be szavát, gyorsan visszafordult és eltűnt, hogy könnyűt elrejtse. —

„A szegény kis hanum!” mondák a

hogy a lelki élet minden szála a kedélyben egyesül; es azon tüzhely, melynél minden jó, nagy és szép lángra gyullad az emberben; de egyszersmind azon gyúpon, — a honnan az ember erkölcsi stilyedésének hervasztó sugarai kilövelnek,” mondja dr. Sücsli. (Repászty J. bölcelet tankönyve, Eger.)

A fentiekből kivehetjük, hogy a kedély nevelésének legelső teendője az, ismerint az érzelmekek indulatokká vagy szenvedélyekké való elfajulását akadályozza.

Hogy azonban az „indulat és szenvedély” szavakról is némi fogalmat szerzeshatunk, a következőkben lesznek bátor ezen szavak értelmét megfjeteni.

„Indulat”-nak vagyó tehetőségünk azon követelményét nevezük, mely a jóra vagy rosszra irányuló érzelmeinket élenkbeli, erősebb mozgámba hozza. Az indulatot vagy közvetlenül és egyenesen a jónak vagy rossznak a megismerésében való élenk feltüntetése iteti elő, úgy, hogy a kedély itt szenvedélyes. Emelöggyva az indulatot az érzelmekek az élenkleg legmagasabb fokára való emelkedést jelenti, melyen a lelek összes tehetégei, különösen az értelem zavarba jő, a vér forr, s a zaklatott lelek az ingerültség első heveben határoz. Vagy megsehitet, hogy az akarat reszt vesz az indulat keletkezésében, a mennyiben a megismerést a jónak, vagy rossznak élenk feltüntetésére noztatja és azáltal alkalmat szolgáltat azon indulat keletkezésére, mely ennek folytán a kedélyben szarmzik. Azert iparkodjunk az indulatot oly korlatok közt tartani, minőt az ez törvénye enge szab, mert az oly indulat, mely a kelő őrteket túlnalaj, erkölcsileg már nem jó, hanem rossz tehát az ember illetőleg a gyermek-kedélybirodalmában kiirtandó.

Az indulatok külföletei általában lepletelnek tel. Ezek közt a legfőbbek: „a szeretet és gyűlölet, a vagy es irtozat, az öröm és szomorúság, a gyönyör és fájdalom, a reszet és számközes, az ingyesség és károrom, a remeny, bátorság, felelem és harag; továbbá a tisztélet és csodálat, a kevelység és vázlat, a szegyen és bánat, a meghatottság és lelkesedés, a büszkeség és szemereu.”

„Az itt elősorolt indulatok között sok olyan van, mely az emberi illetőleg gyer-

Tekintete erősen volt a belsőre irányozva, az ünneplésy temenah-ot ismétlé az apa, de csak jobb kezének könnyű mozulatával.

Aisa leültött szemeikkel állt az apa előtt, kezeit illeszen tette keresztbe melén, a mint illik.

Kis szünet.

Végre elkésd Gullul bey, miatalt erősen gyűrűzött kezével simogatóta hamuszürke szakállát.

„Aisa, gyermekeim!” mondá.

„Igen, baba!” felelé Aisa a nélkül hogy fölnevet.

„Te most tiannegy esztendő vagy...”

„Igen baba!”

„Egy lassu, gondos szippantás a esz-bukból, azután:

„Te jó, engedelmis lány leszes...”

„Igen baba!”

„Es mindazt megteszed, a mit kívánunk...”

„Igen baba!” de est kissé remegve mondá.

„Ugy, ugy, galambom, nem is fogod akkor megbánni!” — Ismet egy hatalmas szippantás után: „Most, midőn már tízöt négy esztendő vagy, nem szabad kezédről megfelelekzednem.”

„Igen baba!” — A Aisa jobb kezével följebb hatolt, oda, a hol az afit csallgott.

„Mi bajod, Aisa?”

„Semmi, baba...”

„A mint tudod, Moharem Selim basa, ah, bey, akarom mondani, a portaleg-

mellekteremben a vele szenvedő rabszolgánsók. „Egy ily öreg ember óriási turbanul és sűrűre szakállal, és meg ehhez a második felesége... szegény kis hanum!”

A szegény kis hanum elővette búvszeret és nagyon, nagyon nezte. Mi volt ez tulajdonképen? Egy nyomorúságos, halavány darabka, kek szalag — egy pár könyvesupp hullott réa szeméből. Vajjon hitte meg mindig a szalag csodaerejében?

Az eljegyzés napja közeledék; mi volt az, a mi őt oly engedelkenyő tette azüleneik minden parancsa ellenében? Hogy mindarra oly türelmesen hallgatott, a mi lemondó fejtet illette? Talán csak nem a halavány, rongyos szalagszaka?

Midőn az eljegyzésről beszélgettek, oly különösen égték szemei.

„Milyenek zsemeid?” kérdé Ferideh.

„Milyenek legyenek lát szemem, — anyócskám? Nincs-e már közel az eljegyzés napja? Hajdál!” És nevetett, de e nevetés nem jött oly mélyen, mint máskor fiatal szíveből, művésziessen kimért énekhang volt ez, mely ábrástatá nem hagyott napfenyt.

Mi baja lehet? Valamin tört a fejét — mi baja lehet?

Elérkezett az eljegyzés napja. A jali lépésin futkostak a szolgák, kik által a Selimlikban az ünnephes tevék az előkészületeket.

Selim bey majdnem az egész portát meghívta, bizonyára nagy ember ő döntő

befolyással mindenütt,” gondola Ferideh avaszit arczkifejezéssel.

„Szaporán, szaporán, leánykák, kószeak legyenek, mielőtt eljő az idegen hanum.”

Aisa nem szabódeék, midőn elkényeztetett testét mindenféle sziszegő, sühögő selyem- és aranyruhákkal étket föl, midőn fejecskéjét, nyakát és karjait földiszitek nehős ékszerekkel.

„Mily nagy a forróság,” mondá Ferideh, „zivatart lesz!”

Igen, z i v a t a r lesz!” mondá Aisa nyomatkos hangon.

„Nyisd ki a felső ablakokat, Nazib, halled?”

Külvilől forró illatterhes levegő nyomult be, a távoli hegyek között tonpa dübörgés hallatszott.

„Nem, csakd ismet be az ablakokat, Nazik, künn még forróbb.”

„Z i v a t a r lesz!” ismétlé Aisa halakán, azután gunnyal mondá: „Add ide a fátlyot, Fatima!”

„Van meg arra elég idő, gyermekeim, mig a hanumok jönnek!”

„Engedelkedj!” mondá daczolva a kicsi és Fatimának fejere de arczára kellett tenni a mennyasszonyi fátlyot.

„Ilyen hősegnél,” mondá a chaliak.

Aisa összetette sűrűre a fátlyot, azután szótlanul állt, várva azokat, a kiknek jönnök kell.

(Vége köv.)

Baja város törvényhatósága elhatározta, hogy a hercegprímás Simor János 50 éves évfordulási jubileuma alkalmából üdvözlő iratot intéz hozzá, melyben elismerést és lódatolatot fejez ki azon nemes törekvéseiért, melyet a magyar tudományosság és állam-és-mezőgazdaságban egy emelkedett keresetű fáradsággal buszgalommal kifejtett.

A legszebb sába Szabadkán. Az országos kiállításán nagy díjjal kitüntetett magyar sába Nojcsok Kálmán szabadkai jöhről iparos nyerte meg. A sába valódi remekmű, 9 méter és gyönyörű kivarrásokkal van díszítve. Vajda István baranyamegyei siklósi szücsömester készítette az országos kiállításra, hol azonban valószínű nem akadnár érdemes készítette azt felölle engedéllyel kijátszatta. Szerencsés nyertes Nojcsok Kálmán lett. Így került a legszebb sába Szabadkára. Készítőjén Vajda Istvánról kívül még három legyen hat hónapig dolgozott rajta. Kőnyesave panaszolta a mestert, hogy e sába készítése több, mint 800 forintjába került s a kijátszás utján alig kapott 600 forint erté.

Féktelenkedés Bikityen. A „Bajai Híradó” Kútsch János bikityi plebános törvényhatósága jogán, párber restaurált követvényen hívtótl, ezek előtése haugos fenyegetődsékek után, a plebános ablakait rendre berendezték. Ime a melykúti komédia kisebb kiadásban! Szolgáljon intelműl azon honboldogítóknak, kik a tudatlan pörnépet tizetes foglalkozásától elvonva, uno-utatlan politikai és községi dolgokba árjták, és önos csalják előlére, korteskedésekre használva, tudálékossá, veszedelmessé teszik.

Kiszáczson, írják az Újvidéknek — e hó 13-án d. u. 2 órakor a község szelők házái egyikének udvarában eddig ismeretlen okból tűz támadt, mely a kőperős szel melettl a község telerezet elpusztítását fenyegette. A veszély színhelyen az előjáróság s nagy néptömeg jelent meg: eleinte sokan, különösen a nők tetlenül néztek a tüzet, de midőn Kovacs Mihály közepenzárnok felkapott egy kukoricaszarvat s avval egybafőbe verte a hámulokat, serényen hozzálátak az oltáshoz, mely körül kivált Korossy János aljegyző szerzett nagy érdemeket. Ugyanis sikerült a vízpucakacóval egyteljesen lángba borult udvarba behatolnia s oly eredményen kútarással oltotta a tüzet, hogy a jobb kezén kapott égési sebeket sem vette észre. Ugyancsak 6 órák közben gyermek kiáltást hallotta az égő házban s Marcsok András nevű földmivesté küldte be, ki egy 3 éves elalati gyermeket hozott ki onnan nagy veszély között. Az aljegyző s megmentett gyermeket, kinek szülei nem voltak hon, rögtön ápolás alá vette, s a gyermek teljesen magához tért. A szél által felbomlott pusztító elem annyira localisátott, hogy csak 2 ház, 2 kazal számla s 1 ló égett el. E váratlan eredmény az emlitettekén kívül az előjáróság többi tagjai gyors és erélyes intézkedésének továbbá a m. évben beszerzett s kitűnő karban tartott 2 vízpucaknak, valamint a közséseg szakadatlán munkájának köszönhető.

Butor. A ki jó s elegáns butorokat beszerzeni akar, bizalommal fordulhat Fink és Pollák budapesti butorkereskedőik zombori raktárához, itt ezen tekintetében a legmagasabb igényeknek megfelelenek, és az árak aránylag kedvezők.

A gyürő-gyógymódszer (massage) újabb időben legkiválóbb orvosnak általánosan jó eredményel alkalmazatik szigorok, benuások és csnos bántalmak elhárítására és megszüntetésére s e a legjobb hatásúnak nyilvánítják a Brázay-féle sósorszeszt — Erre vonatkozólag dr. Lorinczy Ferencz ur, a k. k. orvosok orsz. egyesületének titkára, tudós és szígyóztára, a következő levelet írtette Brázay Kálmánhoz, Budapest, 1885. márcz. 12. Tok. Brázay Kálmán nagykereskedő urak Budapestben. Csúszos (rhumatikus) bántalmaknál, az ezen betegségnél, egyéb gyógyhatály mellett igen czelszerű az ugynevezett balizsálás keno gyürő-gyógymódszer (massage) s ezen mivólatnál az ós által készített kitűnő osszetételű sósorszeszt minden esetben igen jó eredménnyel szóstán használni, s így azt mindenkinél ajánlhatom.

Nyilttér.†)

Tiszta selyem szövet 80 kr. pr. Mtr, valamint a 1 frt 10 és 1 frt 35 krtól egész 6 frt 10 krtól méter, szövetek s tarkított díszesekért szövetek, ruhák s darabokban vámszentesen hához s szonygyárakat G. Henneberg & Co. árúvá szállít Zúrich. — Magyar források. Levélk 10 kr. portóba kerülnek. — 7-8.

A mohai **ÁGNES** savanyúvíz 12-2
folytonos használata mint **IVÓVIZ** járványos betegségek alkalmával kitűnő szolgálatot tesz.
Friss töltésben kapható: minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

* E rovat alatt közléseket nem vállal felelősséget a Szerk.
Felsőbb szerkesztő és kiadó-lapkiadó: **DR. MOLNÁR GYULA.**

Hirdetések.

Hirdetmény.

Van szerencsénk tisztelettel jeleníteni a n. é. közönségnek, hogy a máj naptól fogva egy budapesti és bécsi asztalos és kárpitos **butor-raktár**

nyitottunk, s kérjük a m. t. közönség szives látogatását, minthogy szükségleteikben teljes megelégedésükre fogjuk kielégíteni.

Tisztelettel **Fink és Pollák.**
Zombor, Basa-utca 197.
Csarsch-féle ház

Brünni szövetek egy elegáns őszi vagy téli öltönyre vegekben 3.10 méter szélességben, mindegyik elegendés egy férfi-öltönynek
4 frt 50 krtól a legfinomabb 7 frt 75 krtól sokkál finomabb 10 „ 50 „ a lehető legfinomabb valódi gyapju
Palmerston és Boj telikabók számára méterenként 2 frt 50 krtól 5 frt 10 krtól 2 frt 25-öt 3 frt 10 krtól méterenként 1 frt 25 krtól 2 frt 50 krtól szétküld mindenkinél postán utánvétel mellett a Feintuch-Fabriks-Niederlage Siegel - Imhof Brünn.
Nyilatkozat, a feintuch szöveti szoliditás s a legizesebb kivitel, valamint tartossággal által tünnek ki. Arról is jól áll ismert szoliditása s rendkívüli képessége hogy csakis a legjobb árú s egészen a választott minta szerint küldetnek. Kiváratna szétküld a feintuch.
Mintákat ingyen s bérmentve.

Figyelmeztetés.
Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalilag kitüntetett sósorszesz készítményem — kelendőseggel fogva — nek utózásnak lévén az utóbbi időben kizárólag elhatároztam, hogy azokon cizmejeimet módosítom s arra kérek nyomatban saját házam külső alakját vezsem föl, bejegyeztetvén azt egyszerre mind védjegyként s budapesti íppakmaránál.
Sósorszesz
gyors enyhítést eszközöl: csúszos szagattás, fagyás, fagy- és fejfájaldalmak, szemgyengéség, benuások, szigorok stb. ellen; de különösen a bedörzsölés-kenő-gyürő-gyógymódsz (massage) igen jó hatásúnak bizonyult. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fognak fényt előégit, a foghúst erősíti, és a száj tisztá, szagtalanízt nyer a szesz elpárologása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is a hajidegek erősítésére, a fejkopra-kepződés megakadályozására és annak megszüntetésére.
Ara egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr.
Brázay Kálmán, Budapestben
IV. kerület, Múzeum-kerület 23.
3-2

Kincsem Sorsjegy á 1 ft || sorsjegy 10 ft csak
Főnyeremény középpénzben **50.000** frt
10.000 ft, 5000 frt 20% lev. || 4788 pénznyeremény.
A magyar lovar-egylet sorsjegyi irodában: Budapest, vaczi-utca 6. sz.
Kincsem sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.

Sensatio hirdetmény.
A már 88 év óta fennálló

császár és királyi orsz. szabadalmazott.
Azelőtt Lichtenauer özvegye és fainak **pokrócz és takarógyára** szétküld raktárak által **lő-takarókat**
90 cmtm hosszú és 130 cmtm. széles, elpusztíthatatlan minőségben, sötét talajban, élénk szegélyekkel:
3 kilo nehézségű, darabonkint 1 frt o. é. ugyananezen nagyságban foprima minőségben 1 „ 50 kr o. é.
Kénsárga fiacker-takarók
hatszoros kek vagy sötétvörös szegélyekkel 2 mtr hosszú 1 1/2 mtr széles kitűnő minőségben darabonkint 2 frt 25 kr a takarók teljesen szagtalanok igen vastagok és ez által alkalmasak ágy-takaróknak és szonygeeknek stb., stb.
Továbbá eladunk még a készlet tart **ute-szönyeg-maradékokat**
a legszebb deszinben 10 13 mtr hosszú maradékok 3 frt 20 kr.
Függönyök két szármnyal egy draperiával, két embrassal 1 frt 75 kr.
Ágytakarók 1 frt 50 kr.
Asztalterítők 75 kr.
Minden minőségű szonygeek raktárban.
Minden eladásra szánt árú hibátlanok és ezekért jótállás vállaltatik.
Nem tesszük azonnal visszavétetnek.
Biküld utánvétel mellett:
Czím: Ezelőtt Lichtenauer özvegye és fia, Wien, I. Rothenhurmstrasse 14.